

מ"ת 14224/08/15 - מדינת ישראל נגד גנאדי דוידוב

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 14224-08-15 מדינת ישראל נ' דוידוב
תיק חיצוני: 336960/2015
בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב גנאדי דוידוב

החלטה

א. בפני בקשה לעצור עד לתום ההליכים את המשיב במסגרת אישומים המייחסים לו ריבוי עבירת איומים (לרבות איומים ברצח) והעלבת עובד ציבור.

ב. בין הצדדים אין מחלוקת כי קיימת תשתית ראייתית לביסוס האישומים והמחלוקת נסובה על 2 אלו: קיומה של עילת מעצר וככל שזו קיימת, סוגיית האמון שיש ליתן במשיב לעניין שקילת חלופת מעצר (בייחוד לאור חשש מפני הפעלת עונש מאסר על תנאי בתיק אחר).

ג. טוען הסניגור המלומד, כי עבירת האיומים המיוחסת למשיב אינה מקימה עילת מסוכנות סטטוטורית וטענתו זו מקובלת עלי מבחינה זו שאין מדובר בעבירה שחוסה בהוראת סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996, אך עם זאת מדובר בעילת מעצר סטטוטורית לפי הוראת סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק זה כעולה מפסיקה שהובאה בבקשת מעצר תם ההליכים (ב"ש) מחוזי ת"א) 9316/05 פנחס בן דוד זהבי נ' מ"י. זאת ועוד, שוכנעתי, כי בנסיבות העניין, עבירות האיומים המיוחסות למשיב מקימות עילת מסוכנות; עיינתי עין היטב בחומר החקירה ובעדויות של המתלוננים והשוטרים ומצאתי, כי לא חל על המשיב מורא דין כלשהו. המשיב מאיים על עוברים ושבים, בחדר המדרגות כשהוא שוכב שם על המדרגות, הוא מקלל שוטרים ומאיים עליהם כאשר הוא נעצר ובין יתר האיומים שלו אמירות כי ידאג להתנקם במתלוננים מיד כאשר ישוחרר ממעצרו וכי הוא יודע כיצד "לשטות" במערכת להעמיד פני חולה נפש וכך לחמוק מאימת הדין. כאשר לוקחים בחשבון את נסיבות העבירות המיוחסות למשיב, דו"ח סוציאלי שקיים בתיק, חשד בעבר לשימוש בסמים ואלכוהול, עולה, כי אכן מדובר בנסיבות שבהם איומי המשיב הינם איומים המקימים חשש בכלל למסוכנות לציבור מצדו וחשש בפרט לפגיעה במתלוננים ובעדים השונים.

ד. אומר ב"כ המלומד, כי דווקא התנהגות המשיב, מלמדת כי "כלב נובך אינו נושך" וכי למעשה מדובר באדם שפועל מתוך תסכול ונוהג להתבטא באופן מאיים או שעלול להתפרש כמאיים כלפי הזולת, אך

עמוד 1

כמובן שאין ביכולתו וברצונו לבצע ולממש איומים אלו. בכל הנוגע לחשש מפני הימלטות מאימת הדין טוען הסניגור המלומד, כי הוא מייצג הנאשם מאז שנת 2000 ועד היום ומרשו תמיד התייצב לדיונים ועל כן גם חשש זה של המבקשת אין לו מה שיסמוך. איני יכול לקבל טיעון זה ואין מקום "להמתין" עד אשר יגיע המקרה שבו המשיב יממש את איומיו חלילה. הרושם המצטבר מהראיות הלכאוריות שבתיק שעליהן אין חולק, הוא כי מדובר באדם המסכן את בטחון הזולת והציבור והבריות זקוקות להגנה מפניו.

ה. על כל אלה יש להוסיף את החשש מפני הימלטות מאימת הדין לפי הוראת סעיף 21(א)(1)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996. כל האמור בסעיף 5 לבקשת מעצר תם ההליכים נראה מדויק מאוד בנסיבות שלפניי; עסקינן במשיב ללא בני משפחה שיערבו לו, ללא כתובת מגורים קבועה, הנוהג לאיים כי יחמוק מאימת הדין אף אם יתפס, המקלל ומגדף שוטרים המייצגים את החוק ועל כן, קיים חשש ממשי ביותר, כי הוא ימלט מאימת הדין באם ישוחרר ולא יתייצב לדיונים בתיק זה.

ו. מכאן אני קובע כי מתקיימות עילות מעצר הנובעות בשל חשש ממסוכנותו של המשיב והימלטותו מאימת הדין.

ז. אך בכך איננו פטורים מלדון בשאלת חלופת המעצר; אלא מאי, שכאמור אין למשיב כל הצעה לחלופת מעצר זולת החלטה שיפוטית שתרחיק אותו מהמתלוננים. אין למשיב אפשרות לערוב כספית להתחייבויות שונות שיוטלו עליו, אין לו קרובי משפחה, אין מען או כתובת בו ניתן יהיה לאתר אותו, אין לו הצעה למפקחים או משמורנים. אין לו עבודה. מדובר באדם נע ונד אשר בית המשפט אינו יכול בנסיבות העניין ליתן בו אמון כי יתייצב לדיונים וכי לא יסכן את בטחון הציבור באם ישוחרר "כך סתם" ממעצרו ללא הגבלות שניתן לפקח עליהן, לאכוף אותן ולעקוב אחריהן. מדובר אף בנסיבות שאינן מצריכות הזמנת תסקיר מבחן לצורך עניין זה.

ח. מפאת כל הטעמים הללו, שוכנעתי, כי דין הבקשה להתקבל בחיוב ואני מורה על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים כנגדו בתיק העיקרי.

ט. זכות ערר לבית המשפט המחוזי בנצרת כחוק.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ה, 07 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.